

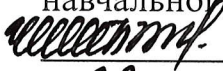
Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

Факультет театрального мистецтва

Кафедра організації театральної справи імені І. Д. Безгіна

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

 Інга Чхатарашвілі-Петраш

« 23 » 09 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОСНОВИ ПРОДЮСЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СЦЕНІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

Рівень вищої освіти _____ Перший (бакалаврський) _____

Спеціальність _____ 026 Сценічне мистецтво _____

Освітня програма _____ Організація театральної справи _____

Розробник:

Безгін Олексій Ігорович, академік НАМУ, професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України, завідувач кафедри організації театральної справи імені І. Д. Безгіна

Викладач:

Безгін Олексій Ігорович, академік НАМУ, професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України, завідувач кафедри організації театральної справи імені І. Д. Безгіна

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри організації театральної справи імені І. Д. Безгіна

Протокол від 23.09.2025 № 8

Завідувач кафедри О. І. Безгін

РПНД погоджено з гарантом освітньо-професійної програми

Доцент Т. О. Ялоха

23.09.2025

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ №__

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ №__

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ №__

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ №__

□

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Форма навчання			
	денна		заочна	
Характеристика навчальної дисципліни	Обов'язкова			
Курс	1			
Семестр	1			
Кількість кредитів	3			
Загальний обсяг годин	90			
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Лекційні			
	20			
	Семінарські			
	10			
	Самостійна робота			
	60			
Вид підсумкового контролю	Залік			

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – адаптація студентів до умов вищого навчального закладу, ознайомлення з профілем спеціальності та перспективними майбутньої професії, структурою галузі культури і мистецтва, концептуальними засадами підготовки організаторів театральної справи.

Метою навчальної дисципліни є формування у студентів системи базових знань по структурі галузі культури і мистецтва, розуміння концептуальних засад підготовки організаторів театральної справи.

ЗК01. Здатність спілкуватися українською мовою усно і письмово, зокрема при обговоренні питань професійної діяльності на рівні володіння першого ступеня (С1) для громадян України та середнього рівня другого ступеня (B2) для іноземних громадян.

ЗК07. Здатність діяти творчо, ініціативно та наполегливо при вирішенні проблем, критично мислити, діяти у співпраці, планувати та керувати проектами, які мають культурну, соціальну чи фінансову цінність.

ЗК08. Здатність жити і працювати у мультикультурному та мультлінгвальному середовищі на основі розуміння та поваги до того, як ідеї та значення творчого виражаються та передаються в різних культурах і через низку мистецтв та інших культурних форм, розвивати і застосовувати власні ідеї у професійній діяльності з 7 відчуттям свого місця або ролі у суспільстві у різний спосіб та в різних контекстах.

СК03. Здатність до ефективної діяльності у колективі в процесі створення сценічного твору, керівництва роботою і / або участі у складі творчої групи в процесі його підготовки.

СК07. Здатність до розуміння та оцінювання актуальних культурномистецьких процесів.

СК16. Здатність враховувати етичні засади професійної діяльності. СК17. Здатність враховувати економічні, організаційні та правові аспекти професійної діяльності.

СК18. Здатність організовувати творчо-виробничу діяльність постановочної групи, артистів, менеджерів і технічних виконавців як на етапі підготовки та прокату мистецького проекту.

СК19. Здатність розуміння особистості, її структури, індивідуальних відмінностей, а також взаємозв'язок між особистістю та соціальним середовищем.

Основні **завдання** навчальної дисципліни ознайомити студентів з характеристиками навчального процесу у вищих культурно-мистецьких навчальних закладах;

особливостями організації процесу навчання студента;

загальними принципами державної політики України в сфері культури;

мережею державних, недержавних і комунальних театральних видовищних закладів України;

загальними принципами управління творчо-виробничою діяльністю театру, планування його розвитку;

місцем і роллю театрального керівника в організації театральною справою, загальними тенденціями розвитку українського театру на сучасному етапі.

ПР01. Визначати взаємозв'язок цінностей громадянського суспільства із засадами розвитку сфери культури й мистецтва в Україні.

ПР02. Мати концептуальні наукові та пр

ПР04. Здійснювати пошук необхідної інформації у професійній літературі, в мережі Інтернет та інших джерелах.

ПР13. Знати основні етапи (епохи, стилі, напрямки) у розвитку театру, літератури, образотворчого мистецтва, музики, кіно; основні факти про видатних особистостей у сфері мистецтва; класифікувати види та жанри перформативного мистецтва.

У результаті вивчення початкової дисципліни студент повинен **знати**:

загальні характеристики системи вищої освіти в Україні;

основні принципи Болонського процесу

кредитно-модульна система організації навчального процесу;

структуру і головні завдання культурно-мистецької освіти;

особливості навчального процесу спеціалізації «Організація театральної справи»;

права та обов'язки студента, система студентського самоврядування;

принципи організації свого навчання на лекціях, практичних заняттях (семінарах), під час самостійної роботи;

основні законодавчі акти;

перспективи реформування галузі культури та мистецтва, систему її фінансування;

мережу державних та комунальних театральних-видовищних закладів культури;

основні форми існування недержавних театральних-видовищних закладів культури;

основні принципи організації роботи театральних закладів культури;

структура театральних-видовищних закладів;

засади планування розвитку театру;

функції, особливості діяльності, особливості якості керівника театру,

головні риси розвитку українського театру на сучасному етапі;

У результаті вивчення початкової дисципліни студент повинен **вміти:**

розкривати сутність тем навчальної дисципліни;

давати характеристику основних понять курсу;

організувати свій навчальний процес;

визначати концептуальні засади майбутньої професії;

Досвід охарактеризувати основні види діяльності театральних-видовищних закладів культури;

виявляти головні риси організації як об'єкту управління, визначати елементи і компоненти організації і аналізувати їх вплив на їх діяльність.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт							
	денна форма				заочна форма			
	Усього	у тому числі			Усього	у тому числі		
		л.	с.	с. р.		л.	с.	с. р.
1 семестр								
1. Характеристика навчального процесу у вищих культурно-мистецьких навчальних закладах.	2	2						
2. Особливості організації процесу навчання студента.	2	2						
3. Державна політика України в сфері культури в сучасних умовах.	4	2	2					
4. Мережа державних, комунальних і недержавних театральних-видовищних закладів культури України.	4	2	2					
5. Функціональна структура театральних-видовищних закладів культури України.	4	2	2					
6. Характеристика управління творчо-виробничою діяльністю театру.	6	4	2					
7. Планування розвитку театру (стратегія і тактика).	2	2						

8. Місце і роль театрального керівника в організації театральної справи.	4	2	2					
9. Український театр на сучасному етапі. Огляд.	2	2						
<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>20</i>	<i>10</i>					

4. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Характеристика навчального процесу у вищих культурно-мистецьких навчальних закладах.

Навчальний процес у вищих культурно-мистецьких навчальних закладах має низку специфічних особливостей, зумовлених творчим характером майбутньої професійної діяльності студентів, поєднанням теоретичної підготовки з практичною та індивідуалізованим підходом до навчання.

Мета і завдання навчального процесу

Основною метою навчального процесу є формування високопрофесійного фахівця у сфері культури й мистецтва, здатного до творчої самореалізації, інтерпретації мистецьких явищ і активної культурної діяльності.

Основні завдання:

- розвиток художньо-естетичного мислення та творчих здібностей;
- формування професійних компетентностей (виконавських, педагогічних, менеджерських тощо);
- оволодіння теоретичними знаннями з історії та теорії мистецтва;
- виховання культурної, духовної та національної самосвідомості;
- підготовка до самостійної творчої та науково-дослідної діяльності.

Зміст навчання

Зміст навчального процесу поєднує:

- **фахово-теоретичні дисципліни** ;
- **практичні дисципліни** (продюсування);

Форми організації навчального процесу

У культурно-мистецьких закладах використовуються різноманітні форми навчання:

- лекції (переважно проблемні та інтегровані);
- практичні, семінарські та лабораторні заняття;
- самостійна робота студентів.

Тема 2. Особливості організації процесу навчання студента.

Вивчення питань історії теорії та практики організації театральної справи.

Введення до фаху.

Знайомство з театральною термінологією.

Знайомство з переліком літератури за предметом.

Тема 3. Державна політика України в сфері культури в сучасних умовах.

Державна політика України у сфері культури в сучасних умовах формується під впливом євроінтеграційних процесів, глобалізації, цифровізації, а також викликів, пов'язаних із повномасштабною війною. Культура розглядається як важливий чинник національної безпеки, збереження ідентичності та соціальної згуртованості суспільства.

Сутність і цілі державної культурної політики

Державна культурна політика — це система цілей, принципів, механізмів і заходів, спрямованих на розвиток культури, збереження культурної спадщини та забезпечення доступу громадян до культурних цінностей.

Основні цілі:

- збереження та утвердження української національної ідентичності;
- захист і популяризація культурної спадщини;
- підтримка сучасного мистецтва та креативних індустрій;
- забезпечення культурних прав і свобод громадян;
- інтеграція української культури у світовий культурний простір.

Нормативно-правові засади культурної політики

Державна політика у сфері культури ґрунтується на:

- Конституції України;
- законах України «Про культуру», «Про охорону культурної спадщини», «Про театри і театральну справу», «Про кінематографію» та інших;
- стратегіях і державних програмах розвитку культури;
- міжнародних культурних конвенціях і угодах, учасницею яких є Україна.

Пріоритетні напрями державної політики

У сучасних умовах ключовими напрямками державної культурної політики є:

- **деколонізація та дерусифікація культурного простору;**
- охорона матеріальної та нематеріальної культурної спадщини, зокрема в умовах воєнних дій;
- розвиток української мови як основи культурної політики;
- підтримка національного культурного продукту;
- розвиток креативних індустрій і культурного підприємництва;
- цифровізація культури та розвиток культурних платформ;
- культурна дипломатія та міжнародна співпраця.

Інституційне забезпечення

Реалізацію державної політики у сфері культури здійснюють:

- Міністерство культури та стратегічних комунікацій України;
- Український культурний фонд;
- Державне агентство України з питань мистецтв та мистецької освіти;
- Державне агентство з питань кіно;
- органи місцевого самоврядування та культурні інституції.

Важливу роль відіграє децентралізація управління культурною та посилення ролі громад.

Культура в умовах війни

В умовах воєнного стану культура виконує:

- функцію збереження національної пам'яті;
- інформаційно-комунікативну та мобілізаційну функції;
- психологічно-реабілітаційну роль;
- інструмент міжнародної підтримки та солідарності.

Держава реалізує заходи з документування воєнних злочинів проти культурної спадщини та підтримки митців.

Основні проблеми та виклики

Сучасна державна культурна політика стикається з такими проблемами:

- обмежене фінансування галузі;
- руйнування об'єктів культури внаслідок війни;
- кадрові втрати та міграція митців;
- нерівномірний доступ до культурних послуг;
- потреба оновлення управлінських моделей.

Перспективи розвитку

Перспективними напрямками є:

- інтеграція культурної політики з освітньою, інформаційною та соціальною політикою;
- посилення державно-приватного партнерства;
- розвиток культурної інфраструктури в громадах;
- підтримка інноваційних культурних проєктів;
- адаптація культурної політики до стандартів ЄС.

Семінар 1. Державна політика України в сфері культури в сучасних умовах.

Тема 4. Мережа державних, комунальних і недержавних театральних-видовищних закладів культури України.

- Національні колективи України
- Колективи обласного підпорядкування
- Муніципальні колективи
- Недержавні заклади культури України
- Приватні культурно-мистецькі заклади
- Історія розвитку мистецьких закладів України

Семінар 2.

Тема 5. Функціональна структура театральних-видовищних закладів культури України.

- Театри опери та балету
- Музично-драматичні театри
- Драматичні театри
- Театри для дітей та юнацтва
- Лялькові театри

Семінар 3.

Тема 6. Характеристика управління творчо-виробничою діяльністю театру.

Управління творчо-виробничою діяльністю театру є складним багаторівневим процесом, що поєднує художньо-творчі та організаційно-економічні аспекти функціонування театральної установи. Його специфіка зумовлена колективним характером творчої діяльності, публічністю результату та залежністю від соціокультурного контексту.

Сутність творчо-виробничої діяльності театру

Творчо-виробнича діяльність театру охоплює:

- створення художнього продукту (вистави);
- організацію репетиційного процесу;
- матеріально-технічне забезпечення постановок;
- прокат і показ вистав;
- взаємодію з глядачем і культурним середовищем.

Ця діяльність має циклічний характер — від вибору репертуару до публічного показу та аналізу результатів.

Мета та завдання управління

Метою управління є забезпечення ефективного функціонування театру та створення якісного художнього продукту за оптимального використання ресурсів.

Основні завдання:

- формування репертуарної політики;
- координація роботи творчих і виробничих підрозділів;
- забезпечення умов для творчої самореалізації колективу;
- дотримання виробничих графіків і бюджетних обмежень;
- розвиток аудиторії та підтримка іміджу театру.

Структура управління театром

Управління творчо-виробничою діяльністю здійснюється через систему взаємопов'язаних ланок:

• **Генеральний директор - художній керівник.** Визначає художню концепцію театру, репертуар, стиль і творчу стратегію.

• **Директор театру.** Забезпечує адміністративно-господарське, фінансове та кадрове управління.

• **Головний режисер. / Режисерсько-постановочна частина** Організує постановочний процес, репетиції, творчі групи.

• **Виробничі служби** Декораційно-технічні цехи, костюмерні, реквізиторські, освітлювальні та звукові служби.

• **Адміністративно-маркетингові підрозділи** Планування показів, робота з глядачами, реклама, продаж квитків.

Функції управління творчо-виробничою діяльністю

Основні управлінські функції:

- **планування** (репертуарне, календарне, фінансове);
- **організація** (репетицій, постановок, гастролей);
- **координація** діяльності різних підрозділів;
- **мотивація** творчого персоналу;

- **контроль** якості творчого продукту та дотримання термінів.

Особливості управління творчим колективом

Управління театральним колективом має свої специфічні риси:

- поєднання творчої свободи з дисципліною;
- індивідуальний підхід до митців;
- врахування психологічного клімату;
- запобігання творчим конфліктам;
- підтримка атмосфери довіри та співпраці.

Планування і організація репертуарного процесу

Репертуарна політика є ключовим елементом управління та включає:

- добір драматургічного матеріалу;
- баланс класичних і сучасних постановок;
- урахування запитів аудиторії та соціального контексту;
- планування прем'єр і прокату вистав.

Оцінювання ефективності управління

Ефективність управління творчо-виробничою діяльністю театру визначається за такими показниками:

- художній рівень вистав;
- стабільність репертуару;
- відвідуваність і зацікавленість глядачів;
- економічна результативність;
- професійний розвиток колективу.

Сучасні виклики управління театром

До основних викликів належать:

- обмежене фінансування;
- конкуренція з цифровими формами дозвілля;
- потреба в інноваційних управлінських підходах;
- адаптація діяльності театру до кризових умов.

Семінар 4.

Тема 7. Планування розвитку театру (стратегія і тактика).

Планування розвитку театру є важливою складовою управління творчо-виробничою діяльністю та спрямоване на забезпечення стабільного функціонування театру, його художнього зростання і конкурентоспроможності в культурному просторі. Воно охоплює стратегічний і тактичний рівні управління, які перебувають у тісному взаємозв'язку.

Сутність планування розвитку театру

Планування розвитку театру — це систематичний процес визначення цілей, пріоритетів, напрямів діяльності та шляхів їх досягнення з урахуванням ресурсних можливостей і зовнішнього середовища.

Основними завданнями планування є:

- визначення місії та бачення театру;
- формування довгострокових і короткострокових цілей;
- забезпечення узгодженості творчих, організаційних і фінансових процесів;

- адаптація діяльності театру до соціокультурних змін.

Стратегія розвитку театру

Стратегія розвитку театру — це довгостроковий план дій, спрямований на досягнення ключових цілей та визначення напрямів художнього, організаційного і економічного розвитку.

Основні елементи стратегії:

- місія театру (культурна, соціальна, художня роль);
- художня концепція і творче позиціонування;
- репертуарна стратегія;
- цільова аудиторія та політика роботи з глядачами;
- кадрова стратегія;
- фінансова стратегія та ресурсне забезпечення;
- інноваційний і цифровий розвиток.

Горизонт стратегічного планування:

- 3–5 років (середньострокова стратегія);
- 7–10 років (довгострокова стратегія).

Тактика розвитку театру

Тактика розвитку театру — це сукупність конкретних, короткострокових дій і заходів, спрямованих на реалізацію стратегічних цілей.

Тактичне планування включає:

- річні та квартальні плани діяльності;
- календарно-постановочні плани;
- плани прем'єр і гастролей;
- фінансові кошториси;
- маркетингові та комунікаційні заходи;
- плани підвищення кваліфікації персоналу.

Тактичні рішення є гнучкими та можуть оперативно коригуватися залежно від умов.

Взаємозв'язок стратегії і тактики

Стратегія визначає **напрямок руху**, а тактика — **конкретні кроки** досягнення мети. Ефективне планування розвитку театру можливе лише за умови їх узгодженості.

Стратегія	Тактика
Довгострокові цілі	Короткострокові завдання
Загальні напрями розвитку	Конкретні заходи
Стабільність і послідовність	Гнучкість і адаптивність
Орієнтація на майбутнє	Орієнтація на поточну діяльність

Особливості планування в сучасних умовах

Сучасне планування розвитку театру характеризується:

- роботою театру в умовах повномасштабної війни
- поєднанням державного фінансування і власних доходів;
- орієнтацією на розвиток аудиторії;
- урахуванням кризових і воєнних факторів;
- інтеграцією міжнародної співпраці;
- впровадженням цифрових технологій.

Тема 8. Місце і роль театрального керівника в організації театральної справи.

Театральний керівник є ключовою фігурою в системі організації театральної справи, оскільки саме від його професійних, управлінських і творчих рішень залежить художній рівень театру, ефективність його діяльності та місце в культурному просторі суспільства. У сучасних умовах театральний керівник поєднує функції митця, менеджера та організатора культурного процесу.

Поняття театрального керівника

Театральний керівник — це посадова особа, яка здійснює загальне керівництво театром, забезпечує стратегічний розвиток установи та координує творчу, виробничу, адміністративну й фінансово-економічну діяльність.

Залежно від організаційної структури театру функції керівництва можуть виконувати:

- директор театру;
- художній керівник (головний режисер);
- генеральний директор (у великих театрах);
- керівник театрального проєкту або продюсер.

Місце театрального керівника в системі управління театром

Театральний керівник займає центральне місце в управлінській ієрархії театру та забезпечує взаємодію між:

- творчим колективом;
- виробничими службами;
- адміністративно-господарським апаратом;
- засновником (державою, органами місцевого самоврядування);
- глядацькою аудиторією та партнерами.

Він виступає сполучною ланкою між художніми ідеями та їх практичною реалізацією.

Основні функції театрального керівника

До ключових функцій театрального керівника належать:

• Стратегічна

функція

Визначення місії, бачення та довгострокових цілей розвитку театру.

• Художньо-творча

функція

Формування художньої концепції, репертуарної політики, підтримка творчої атмосфери.

• Організаційно-управлінська

функція

Планування, координація та контроль діяльності структурних підрозділів театру.

• **Кадрова**

функція

Формування творчого складу, мотивація персоналу, розвиток професійного потенціалу колективу.

• **Фінансово-економічна**

функція

Контроль використання фінансових ресурсів, пошук додаткових джерел фінансування.

• **Комунікаційна**

функція

Представництво театру у взаємодії з державними структурами, партнерами, громадськістю.

4. Роль театрального керівника в організації театральної справи

Роль театрального керівника полягає в тому, що він:

- забезпечує цілісність і стабільність функціонування театру;
- сприяє розвитку творчого потенціалу колективу;
- забезпечує баланс між творчою свободою та організаційною дисципліною;

• формує позитивний імідж театру;

• адаптує діяльність театру до соціокультурних викликів.

5. Особистісні якості та компетентності театрального керівника

Ефективний театральний керівник повинен поєднувати:

- лідерські якості;
- художній смак і професійну ерудицію;
- управлінські та комунікативні навички;
- стратегічне мислення;
- здатність до прийняття відповідальних рішень;
- емоційну стійкість і гнучкість.

6. Значення театрального керівника в сучасних умовах

У сучасному культурному просторі театральний керівник відіграє особливо важливу роль у:

- збереженні національних театральних традицій;
- розвитку інноваційних форм театральної діяльності;
- залученні нових аудиторій;
- реалізації культурної політики держави.

Семінар 5.

Тема 9. Український театр на сучасному етапі. Огляд.

Огляд найбільш вагомих театральних мистецьких подій на сучасному етапі.

Прем'єри, семінари, огляди, круглі столи, театральні рецензії.

Найбільш важливі історично - мистецькі акції

5. Методи навчання

Лекції, семінари, самостійна робота.

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Макс. к-ть балів
1	Державна політика України в сфері культури в сучасних умовах.	Виступ із доповіддю (повідомленням), участь у дискусії (обговоренні), усна відповідь	20
2	Мережа державних, комунальних і недержавних театральних закладів культури України.	Виступ із доповіддю (повідомленням), участь у дискусії (обговоренні), усна відповідь	20
3	Функціональна структура театральних закладів культури України.	Виступ із доповіддю (повідомленням), участь у дискусії (обговоренні), усна відповідь, участь у бесіді	20
4	Характеристика управління творчо-виробничою діяльністю театру.	Виступ із доповіддю (повідомленням), участь у дискусії (обговоренні), усна відповідь	20
5	Місце і роль театрального керівника в організації театральної справи	Виступ із доповіддю (повідомленням), участь у дискусії (обговоренні), усна відповідь	20

Критерії оцінювання самостійної роботи

Критерій оцінювання	Кількість балів
Усна відповідь за темою під час опитування	1 – 3
Участь у бесіді за темою	1 – 3
Виступ із доповіддю (повідомленням) за темою на семінарі	1 – 10
Участь у дискусії (обговоренні) за темою на семінарі	1 – 4

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Поточний контроль: семінарські заняття.

Критерії оцінювання при поточному контролі

Підсумковий (семестровий) контроль: залік.

Критерії оцінювання при підсумковому контролі

Критерії оцінювання	Кількість балів
Правильні розгорнуті відповіді на екзаменаційні питання, високий (творчий) рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	35 – 40
Правильні відповіді на екзаменаційні питання, що містять неточності, достатньо високий рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	32 – 34
Відповіді на екзаменаційні питання, що містять несуттєві помилки (незначну кількість помилок), достатній (продуктивний) рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	28 – 31
Відповіді на екзаменаційні питання, що містять помилки (значну кількість недоліків), середній (репродуктивний) рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	25 – 27
Відповіді на екзаменаційні питання, що містять значну кількість помилок, мінімально достатній рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	22 – 24
Фрагментарні (неповні) відповіді на екзаменаційні питання, що містять помилки, відсутні відповіді на частину екзаменаційних питань, низький рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	13 – 21
Фрагментарні відповіді на екзаменаційні питання, що містять значну кількість помилок, відсутні відповіді на більшість екзаменаційних питань, дуже низький рівень оволодіння програмою навчальної дисципліни	1 – 12

8. Розподіл балів, які отримують студенти

1 семестр

Поточний контроль і самостійна робота							Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	100
5	5	5	5	10	10	5	

Поточний контроль і самостійна робота				Залік	Сума
T8	T9			40	100
10	5				

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродуктивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно-продуктивний)
0 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	

9. Рекомендована література Базова

1. Актуальні культурно-мистецькі проблеми. Організаційний аспект: Збірник наукових праць. – К., 2001.
2. Актуальні проблеми мистецького менеджменту. Збірник наукових праць. – К., 2013.
3. Актуальні проблеми організації театральної справи. Тематичний збірник наукових праць. – К., 1994.
4. Безгін І. Д. Организационные проблемы театра. – К., 1993.
5. Безгін І. Д. Мистецтво і ринок. – К., 2005.
6. Безгін О. І. Система управління театральною справою: історія організаційних форм (20-30-ті рр. ХХ сторіччя), К., 2003.
7. Безгін О. І. Фахові особливості театральної освіти. – К., 2013.
8. Історія українського театру у 3-х томах. – К., 2009.
9. Історія української культури у 3-х томах. – К., 2011.
10. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство. Американський досвід. /переклад з англійської мови І. Д. Безгіна – К., 2000.
11. Лягушенко А. Г. Український театр. Видатні діячі та менеджмент. - К., 2021.
12. Матеріальна підтримка культурних проєктів: світовий досвід та можливості

застосування в Україні. – К., 2010.

13. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття. - К., 2006.

14. Алвін Г. Рейс КЕШ ІН. Як залучати кошти для мистецтва та просування його в суспільстві. – К., 2010.

Допоміжна

1. Захаревич Михайло. «Національний академічний драматичний театр імені І. Франка». Динаміка соціо-культурних перетворень. 1920-2001 рр.» – К., 2015.

2. Коломієць Р. Франківці. – К., 1982.

3. Корифеї українського театру: Збірник – К., 1982.

4. Юра Г. «Життя і сцена». – К., 1965.

5. Нариси з історії театрального мистецтва ХХ сторіччя. Збірник. К., 2006.

6. Фіалко Валерій. Театр України другої половини ХХ століття. Образна лексика. – К., 2016.

10. Інформаційні ресурси

1. сайт Верховної Ради України – <https://www.rada.gov.ua/>

2. сайт Міністерства культури України – <https://mincult.gov.ua/>

3. сайт Національної опери України – <https://opera.com.ua/>

4. сайт Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка
<http://ft.org.ua/>

5. сайт Національного академічного драматичного театру імені Лесі Українки
<https://lesyatheatre.com.ua/>